

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2017/1371

z 5. júla 2017

o boji proti podvodom, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, prostredníctvom trestného práva

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 83 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Ochrana finančných záujmov Únie sa netýka len hospodárenia s rozpočtovými prostriedkami, ale aj všetkých opatrení, ktoré poškodzujú alebo môžu poškodiť jej aktíva, ako aj aktíva členských štátov, pokiaľ sú tieto opatrenia relevantné pre politiky Únie.
- (2) Dohovor vypracovaný na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev z 26. júla 1995 ⁽³⁾ vrátane jeho protokolov z 27. septembra 1996 ⁽⁴⁾, 29. novembra 1996 ⁽⁵⁾ a 19. júna 1997 ⁽⁶⁾ (ďalej len „dohovor“) ustanovuje minimálne pravidlá týkajúce sa vymedzenia trestných činov a sankcií v oblasti podvodov poškodzujúcich finančné záujmy Únie. Členské štáty vypracovali dohovor, v ktorom sa konštatovalo, že podvody, ktoré majú vplyv na príjmy a výdavky Únie, sa v mnohých prípadoch neobmedzujú na jedinú krajinu a sú často páchané organizovanými zločineckými sieťami. Na základe uvedeného sa už v dohovore uznalo, že ochrana finančných záujmov Únie si vyžaduje trestné stíhanie podvodného konania poškodzujúceho tieto záujmy. Súčasne bolo prijaté nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ⁽⁷⁾. Uvedeným nariadením sa ustanovuje všeobecná úprava týkajúca sa jednotných kontrol a správnych opatrení a sankcií, ktoré sa týkajú protiprávneho konania s ohľadom na právo Únie, a zároveň sa odkazuje na odvetvové predpisy v danej oblasti, na podvodné činy, ako sú vymedzené v dohovore a na uplatňovanie trestného práva a trestného konania členských štátov.
- (3) Politika Únie v oblasti ochrany finančných záujmov Únie už bola predmetom harmonizačných opatrení, ako napríklad nariadenia (ES, Euratom) č. 2988/95. V záujme zabezpečenia vykonávania politiky Únie v tejto oblasti je nevyhnutné naďalej aproximovať trestnoprávne predpisy členských štátov doplnením ochrany finančných záujmov Únie v rámci správneho a občianskeho práva, pokiaľ ide o najzávažnejšie druhy protiprávneho konania súvisiaceho s podvodmi v danej oblasti, pričom by sa malo zároveň zabrániť rozporom v uvedených oblastiach práva i medzi nimi.
- (4) Ochrana finančných záujmov Únie si vyžaduje spoločné vymedzenie pojmu podvod, ktorý patrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, ktorý by sa mal vzťahovať na podvodné konanie týkajúce sa výdavkov, príjmov a aktív

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 391, 18.12.2012, s. 134.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a pozícia Rady v prvom čítaní z 25. apríla 2017 (Ú. v. EÚ C 184, 9.6.2017, s. 1). Pozícia Európskeho parlamentu z 5. júla 2017 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Ú. v. ES C 316, 27.11.1995, s. 48.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES C 313, 23.10.1996, s. 1.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES C 151, 20.5.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES C 221, 19.7.1997, s. 11.

⁽⁷⁾ Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, 23.12.1995, s. 1).

na úkor všeobecného rozpočtu Európskej únie (ďalej len „rozpočet Únie“), vrátane finančných operácií, ako sú činnosti súvisiace s prijímaním a poskytovaním úverov. Pod pojmom závažné trestné činy proti spoločnému systému dane z pridanej hodnoty (DPH), ako sa zavádza v smernici Rady 2006/112/ES⁽¹⁾ (ďalej len „spoločný systém DPH“), sa rozumejú najzávažnejšie formy podvodov v oblasti DPH, najmä podvody typu karusel, podvody v oblasti DPH prostredníctvom chýbajúcich obchodníkov a podvody v oblasti DPH páchané zločineckou organizáciou, ktoré spôsobujú vážne ohrozenie spoločného systému DPH, a teda aj rozpočtu Únie. Trestné činy proti spoločnému systému DPH by sa mali považovať za závažné vtedy, ak sa týkajú územia dvoch alebo viacerých členských štátov, sú založené na použití podvodnej schémy, prostredníctvom ktorej sa páchajú štruktúrovaným spôsobom s cieľom získať neoprávnený prospech zo spoločného systému DPH, a spôsobujú celkovú škodu najmenej 10 000 000 EUR. Pod pojmom celková škoda sa rozumie odhadovaná škoda, ktorá vznikla v dôsledku použitia celej podvodnej schémy, a to ako vo vzťahu k finančným záujmom dotknutých členských štátov, tak aj vo vzťahu k finančným záujmom Únie, s výnimkou úrokových sadzieb a sankcií. Cieľom tejto smernice je prispieť k úsiliu v boji proti týmto trestným javom.

- (5) Ak Komisia plní rozpočet Únie v rámci zdieľaného alebo nepriameho hospodárenia, môže delegovať úlohy súvisiace s plnením rozpočtu na členské štáty alebo nimi môže poveriť orgány, úrady alebo agentúry zriadené na základe zmlúv alebo iné subjekty alebo osoby. V prípade takéhoto zdieľaného alebo nepriameho hospodárenia by finančné záujmy Únie mali mať rovnakú úroveň ochrany akú majú v rámci priameho hospodárenia, ktoré vykonáva Komisia.
- (6) Na účely tejto smernice sú výdavky súvisiace s verejným obstarávaním akékoľvek výdavky v súvislosti s verejnými zákazkami stanovenými v článku 101 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012⁽²⁾.
- (7) Právo Únie v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí je v plnej miere uplatniteľné na pranie špinavých peňazí zahŕňajúce majetok pochádzajúci z trestnej činnosti, na ktorú sa vzťahuje táto smernica. Odkazom na uvedené právo by sa malo zabezpečiť, aby sa sankčný režim zavedený touto smernicou uplatňoval na všetky závažné trestné činy poškodzujúce finančné záujmy Únie.
- (8) Korupcia predstavuje obzvlášť závažné ohrozenie finančných záujmov Únie a v mnohých prípadoch môže byť spojená aj s podvodným konaním. Keďže všetci verejní činitelia majú povinnosť uplatňovať úsudok alebo vlastné rozhodnutie nestranne, poskytovanie úplatkov s cieľom ovplyvniť úsudok alebo vlastné rozhodnutie verejného činiteľa a prijímanie takýchto úplatkov by malo patriť do vymedzenia korupcie bez ohľadu na právo alebo predpisy uplatniteľné v dotknutej krajine alebo na dotknutú medzinárodnú organizáciu daného verejného činiteľa.
- (9) Finančné záujmy Únie môžu byť poškodzované určitými druhmi konania verejného činiteľa, ktorému bolo zverené hospodárenie s finančnými prostriedkami alebo aktívami, bez ohľadu na to, či vykonáva riadiacu funkciu alebo funkciu dohľadu, aké druhy konania sú zamerané na spreneveru finančných prostriedkov alebo aktív na rozdiel od ich použitia na určený účel a čím sa poškodzujú finančné záujmy Únie. Z tohto dôvodu je potrebné presne vymedziť trestné činy, ktoré zahŕňajú tento druh činov.
- (10) V prípade trestných činov pasívnej korupcie a sprenevery je potrebné vymedziť pojem verejný činiteľ, ktorý sa bude vzťahovať na všetkých príslušných úradníkov alebo zamestnancov vykonávajúcich úradnú funkciu v Únii, v členských štátoch alebo v tretích krajinách. Do hospodárenia s finančnými prostriedkami Únie sa čoraz častejšie zapájajú aj súkromné osoby. V záujme primeranej ochrany finančných prostriedkov Únie pred korupciou a spreneverou musí preto vymedzenie pojmu „verejný činiteľ“ zahŕňať osoby, ktoré nevykonávajú úradnú funkciu, ale napriek tomu podobným spôsobom majú na starosti a vykonávajú verejnú službu v súvislosti s finančnými prostriedkami Únie, ako sú napríklad dodávatelia zapojení do hospodárenia s takýmito finančnými prostriedkami.
- (11) Pokiaľ ide o trestné činy stanovené v tejto smernici, úmyselnú povahu musia napĺňať všetky znaky tvoriace tieto trestné činy. Úmyselná povaha konania alebo opomenutia môže vyplývať z objektívnych skutkových okolností. Na trestné činy, pri ktorých sa nevyžaduje úmysel, sa táto smernica nevzťahuje.

⁽¹⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (12) V tejto smernici sa členským štátom neukladá povinnosť stanoviť trest spočívajúci v uložení odňatia slobody za spáchanie iných ako závažných trestných činov, pri ktorých sa vo vnútroštátnom práve predpokladá úmysel.
- (13) Niektoré trestné činy poškodzujúce finančné záujmy Únie v praxi často úzko súvisia s trestnými činmi, na ktoré sa vzťahuje článok 83 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), ako aj legislatívne akty Únie založené na tomto ustanovení. V znení tejto smernice by sa preto mal zabezpečiť súlad medzi takýmito legislatívnymi aktmi a touto smernicou.
- (14) Vzhľadom na to, že finančné záujmy Únie môžu byť poškodzované alebo ohrozované konaním, ktoré možno pripísať právnickým osobám, právnické osoby by mali byť trestne zodpovedné za trestné činy vymedzené v tejto smernici, ktoré boli spáchané v ich mene.
- (15) V záujme zabezpečenia rovnocennej ochrany finančných záujmov Únie v celej Únii prostredníctvom opatrení s odradzujúcim účinkom, by mali členské štáty stanoviť aj určité druhy sankcií a ich výšku v prípade spáchania trestných činov vymedzených v tejto smernici. Výška sankcií by nemala presahovať to, čo je pre daný trestný čin primerané.
- (16) Vzhľadom na to, že sa touto smernicou stanovujú minimálne pravidlá, členské štáty môžu pre trestné činy poškodzujúce finančné záujmy Únie prijať alebo zachovať prísnejšie pravidlá.
- (17) Táto smernica nemá vplyv na riadne a účinné uplatňovanie disciplinárnych opatrení alebo sankcií inej než trestnej povahy. Na sankcie inej povahy, ktoré nemôžu byť rovnocenné s trestnoprávnymi sankciami, ktoré už boli danej osobe uložené za to isté konanie, možno prihliadať pri odsúdení tejto osoby za trestný čin vymedzený v tejto smernici. V prípade iných sankcií by sa mala v plnom rozsahu uplatňovať zásada zákazu stíhania alebo potrestania v trestnom konaní dvakrát za ten istý trestný čin (*ne bis in idem*). Na základe tejto smernice sa ako trestný čin nekvalifikuje konanie, ktoré zároveň nepodlieha disciplinárnym sankciám alebo iným opatreniam ukladaným za porušenie úradných povinností, a to v prípadoch, keď tieto disciplinárne sankcie alebo iné opatrenia možno na dotknuté osoby uplatniť.
- (18) Sankcie pre fyzické osoby za určité trestné činy by mali stanovovať trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej štyri roky. Takýmito prípadmi by mali byť aspoň prípady zahŕňajúce spôsobenú značnú škodu alebo získaný značný prospech, pričom škoda alebo prospech by sa mali považovať za značné, ak presahujú sumu 100 000 EUR. Tie členské štáty, ktorých právo neustanovuje výslovný limit pre značnú škodu alebo prospech ako základ pre hornú hranicu trestnej sadzby, by mali zabezpečiť, aby ich súdy náležite zohľadnili výšku škody alebo prospechu pri určovaní sankcií za podvod a za iné trestné činy poškodzujúce finančné záujmy Únie. Touto smernicou sa členským štátom nebráni v tom, aby stanovili aj ďalšie znaky, ktoré by charakterizovali závažnú povahu trestného činu, napríklad pre prípad, keď sú škoda alebo prospech len potenciálne, avšak rozsiahle. Avšak pre trestné činy proti spoločnému systému DPH by limit, od ktorého by sa mal trestný čin považovať za závažný, mal v súlade s touto smernicou predstavovať 10 000 000 EUR. Zavedenie minimálnych úrovní hornej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody je nevyhnutným predpokladom na zabezpečenie rovnocennej ochrany finančných záujmov Únie v celej Únii. Tieto sankcie majú mať výrazný odradzujúci účinok na potenciálnych páchatel'ov v celej Únii.
- (19) V prípade, že trestný čin spáchala zločinecká organizácia vymedzená v rámcovom rozhodnutí Rady 2008/841/SVV⁽¹⁾, členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa táto skutočnosť považovala za príťažujúcu okolnosť v súlade s príslušnými ustanoveniami ich právneho poriadku. Mali by zabezpečiť, aby sudcovia pri ukladaní trestu páchatel'om mohli takúto príťažujúcu okolnosť zohľadniť, hoci sudcovia nemajú povinnosť zohľadniť pri ukladaní trestu takéto príťažujúce okolnosti. Členské štáty nie sú povinné ustanoviť príťažujúcu okolnosť vo svojich právnych poriadkoch, pokiaľ sú trestné činy vymedzené v rámcovom rozhodnutí 2008/841/SVV stanovené vo vnútroštátnom právnom poriadku ako samostatné trestné činy, za ktoré možno uložiť prísnejšie sankcie.
- (20) Najmä z dôvodu mobility páchatel'ov a príjmov pochádzajúcich z protiprávneho konania poškodzujúceho finančné záujmy Únie, ako aj z dôvodu zložitej povahy následného cezhraničného vyšetrovania by mal každý členský štát určiť svoju právomoc, aby mohol proti takémuto konaniu bojovať. Každý členský štát by týmto mal zabezpečiť, aby sa jeho právomoc vzťahovala aj na situácie, keď k spáchaniu trestného činu došlo prostredníctvom informačných a komunikačných technológií, ku ktorým sa vykonal prístup z jeho územia.

(¹) Rámcové rozhodnutie Rady 2008/841/SVV z 24. októbra 2008 o boji proti organizovanému zločinu (Ú. v. EÚ L 300, 11.11.2008, s. 42).

- (21) Vzhľadom na možnosť viacerých právomocí v prípade cezhraničných trestných činov patriacich do rozsahu pôsobnosti tejto smernice by členské štáty mali zabezpečiť, aby sa pri uplatňovaní vnútroštátnych právnych predpisov transponujúcich túto smernicu plne dodržiavala zásada *ne bis in idem*.
- (22) Členské štáty by mali stanoviť pravidlá týkajúce sa premlčacej doby potrebné na to, aby mohli bojovať proti protiprávnemu konaniu poškodzujúcemu finančné záujmy Únie. V prípadoch trestných činov, za ktoré možno uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej štyri roky, by mala byť premlčacia doba najmenej päť rokov odo dňa spáchania trestného činu. Týmto by nemali byť dotknuté tie členské štáty, v ktorých nie je stanovená premlčacia doba pre vyšetrovanie, stíhanie a začatie výkonu sankcie.
- (23) Bez toho, aby boli dotknuté predpisy týkajúce sa cezhraničnej spolupráce a vzájomnej právnej pomoci v trestných veciach a ďalšie predpisy práva Únie, najmä nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013⁽¹⁾, je potrebné vypracovať vhodné ustanovenia upravujúce spoluprácu v záujme zabezpečenia účinného boja proti trestným činom vymedzeným v tejto smernici, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, a to vrátane výmeny informácií medzi členskými štátmi a Komisiou, ako aj technickej a operačnej pomoci, ktorú Komisia podľa potreby poskytuje príslušným vnútroštátnym orgánom na uľahčenie koordinácie ich vyšetrovaní. Takáto pomoc by nemala zahŕňať jej účasť na vyšetrovaniach alebo trestných stíhaniach, ktoré v jednotlivých trestných veciach vedú vnútroštátne orgány. Dvor audítorov a audítori zodpovední za audit rozpočtov inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Únie by OLAF-u a iným príslušným orgánom mali oznámiť akékoľvek skutočnosti, ktoré by mohli byť kvalifikované ako trestné činy podľa tejto smernice, a členské štáty by mali zabezpečiť, aby vnútroštátne audítorské subjekty v zmysle článku 59 nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012, postupovali rovnakým spôsobom, a to v súlade s článkom 8 nariadenia (EÚ, Euratom) č. 883/2013.
- (24) Komisia by mala Európskemu parlamentu a Rade predložiť správu o opatreniach, ktoré členské štáty prijali na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Správu môžu v prípade potreby dopĺňať návrhy zohľadňujúce prípadný vývoj, najmä pokiaľ ide o financovanie rozpočtu Únie.
- (25) Dohovor by sa mal nahradiť touto smernicou vo vzťahu k členským štátom, ktoré sú ňou viazané.
- (26) Na účely uplatňovania článku 3 ods. 4 písm. d) smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849⁽²⁾ by sa odkaz na závažný podvod poškodzujúci finančné záujmy Únie, ako sa vymedzuje v článku 1 ods. 1 a v článku 2 ods. 1 Dohovoru, mal vykladať ako podvod poškodzujúci finančné záujmy Únie vymedzený v článku 3 a v článku 7 ods. 3 tejto smernice, resp. pokiaľ ide o trestné činy proti spoločnému systému DPH, ako sa vymedzuje v článku 2 ods. 2 tejto smernice.
- (27) Riadne vykonávanie tejto smernice členskými štátmi zahŕňa spracúvanie osobných údajov príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a ich výmenu medzi členskými štátmi na jednej strane a medzi príslušnými orgánmi Únie na strane druhej. Spracúvanie osobných údajov na vnútroštátnej úrovni príslušnými vnútroštátnymi orgánmi by sa malo riadiť *acquis* Únie. Výmena osobných údajov medzi členskými štátmi by sa mala uskutočňovať v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680⁽³⁾. V rozsahu, v akom inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie spracúvajú osobné údaje by sa na spracúvanie osobných údajov malo uplatňovať nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽⁴⁾ prípadne iné právne akty Únie, ktorými sa upravuje spracúvanie osobných údajov týmito inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami, ako aj uplatniteľné pravidlá upravujúce dôverný charakter súdneho vyšetrovania.

(1) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 z 11. septembra 2013 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), ktorým sa zrušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nariadenie Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Ú. v. EÚ L 248, 18.9.2013, s. 1).

(2) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73).

(3) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 89).

(4) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (28) Odradzujúci účinok, ktorý sa sleduje pri ukladaní trestnoprávnych sankcií, si vyžaduje mimoriadne obozretný prístup v otázke základných práv. Táto smernica je v súlade so základnými právami a zásadami uznanými predovšetkým v Charte základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), a to konkrétne právom na slobodu a bezpečnosť, ochranou osobných údajov, slobodnou voľbou povolania a právom na prácu, slobodou podnikania, vlastníckym právom, právom na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces, prezumpciou neviny a právom na obhajobu, zásadou zákonnosti a primeranosti trestných činov a sankcií, ako aj zásadou *ne bis in idem*. Touto smernicou sa má zabezpečiť úplné rešpektovanie uvedených práv a zásad a musí sa uplatňovať v súlade s nimi.
- (29) Členské štáty by mali prijať opatrenia potrebné na zabezpečenie rýchleho vymoženía neoprávnene vyplatených súm a ich prevodu do rozpočtu Únie bez toho, aby boli dotknuté príslušné pravidlá Únie špecifické pre jednotlivé sektory týkajúce sa finančných korekcií a vymáhania neoprávnene vyplatených súm.
- (30) Správne opatrenia a sankcie plnia dôležitú úlohu pri ochrane finančných záujmov Únie. Táto smernica nezabavuje členské štáty povinnosti uplatňovať a vykonávať správne opatrenia a sankcie Únie v zmysle článkov 4 a 5 nariadenia (ES, Euratom) č. 2988/95.
- (31) Touto smernicou by sa mala členským štátom uložiť povinnosť stanoviť vo svojom vnútroštátnom práve trestné sankcie za podvody a s nimi súvisiace trestné činy, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie a na ktoré sa vzťahuje táto smernica. Touto smernicou by sa nemali ukladať žiadne povinnosti v súvislosti s uplatňovaním takýchto sankcií ani akéhokoľvek iného dostupného systému presadzovania práva v jednotlivých prípadoch. Členské štáty môžu v oblasti upravenej touto smernicou v zásade naďalej súbežne uplatňovať správne opatrenia a sankcie. Pri uplatňovaní vnútroštátneho práva, ktorým sa transponuje táto smernica, by však členské štáty mali zabezpečiť, aby ukládanie trestných sankcií alebo trestných činov podľa tejto smernice, ako aj správnych opatrení a sankcií nevedlo k porušeniu Charty.
- (32) Touto smernicou by nemali byť dotknuté právomoci členských štátov členiť a organizovať svoje daňové správy podľa vlastného uváženia na zabezpečenie správneho určenia dane z pridanej hodnoty, stanovenia jej základu a vykonávania jej výberu, ako aj na účinné uplatňovanie práva o DPH.
- (33) Táto smernica sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o zrušení imunit obsiahnuté v ZFEÚ, v Protokole č. 3 o štatúte Súdneho dvora Európskej únie a v Protokole č. 7 o výsadách a imunitách Európskej únie, ktoré sú pripojené k ZFEÚ a k Zmluve o Európskej únii (Zmluva o EÚ) a v príslušných vykonávacích predpisoch, alebo podobné ustanovenia vnútroštátneho práva. Pri transpozícii tejto smernice do vnútroštátneho práva, ako aj pri uplatňovaní vnútroštátneho práva, ktorým sa táto smernica transponuje, sa uvedené výsady a imunity vrátane rešpektovania slobody mandátu členov zohľadňujú v plnom rozsahu.
- (34) Táto smernica sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté všeobecné pravidlá a zásady vnútroštátneho trestného práva, ktorými sa upravuje uplatňovanie a výkon trestu podľa konkrétnych okolností v každom jednotlivom prípade.
- (35) Keďže cieľ tejto smernice nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov jeho rozsahu a dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (36) V súlade s článkom 3 a článkom 4a ods. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, Írsko oznámilo želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tejto smernice.
- (37) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Spojené kráľovstvo nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.
- (38) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.

(39) Európsky dvor audítorov bol konzultovaný a prijal stanovisko ⁽¹⁾,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

HLAVA I

PREDMET ÚPRAVY, VYMEDZENIE POJMOV A ROZSAH PÔSOBNOSTI

Článok 1

Predmet úpravy

V tejto smernici sa stanovujú minimálne pravidlá týkajúce sa vymedzenia trestných činov a sankcií pokiaľ ide o boj proti podvodom a inému protiprávnemu konaniu, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, s cieľom účinne prispieť k silnejšej ochrane proti trestným činom poškodzujúcim tieto finančné záujmy v súlade s *acquis* Únie v tejto oblasti.

Článok 2

Vymedzenie pojmov a rozsah pôsobnosti

1. Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:
 - a) „finančné záujmy Únie“ znamenajú všetky príjmy, výdavky a aktíva, ktoré sú pokryté nasledujúcimi rozpočtami, ktoré sú nadobudnuté prostredníctvom týchto rozpočtov alebo ktoré majú byť do týchto rozpočtov uhradené:
 - i) rozpočet Únie;
 - ii) rozpočty inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Únie zriadených v súlade so zmluvami alebo rozpočty nimi priamo alebo nepriamo spravované a kontrolované.
 - b) „právnická osoba“ znamená akýkoľvek subjekt, ktorý má právnu subjektivitu podľa uplatniteľného práva, s výnimkou štátov alebo orgánov verejnej moci vykonávajúcich štátnu moc a s výnimkou verejnoprávnych medzinárodných organizácií.
2. V súvislosti s príjmami z vlastných zdrojov založených na DPH sa táto smernica uplatňuje len v prípadoch závažných trestných činov proti spoločnému systému DPH. Trestné činy proti spoločnému systému DPH sa na účely tejto smernice považujú za závažné, ak úmyselné konanie alebo opomenutie vymedzené v článku 3 ods. 2 písm. d) sa týkajú územia dvoch alebo viacerých členských štátov Únie a spôsobujú celkovú škodu najmenej 10 000 000 EUR.
3. Štruktúra a fungovanie daňových správ členských štátov nie sú touto smernicou dotknuté.

HLAVA II

TRESTNÉ ČINY SÚVISIACE S PODVODMI POŠKODZUJÚCIMI FINANČNÉ ZÁUJMY ÚNIE

Článok 3

Podvod poškodzujúci finančné záujmy Únie

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že podvod poškodzujúci finančné záujmy Únie predstavuje trestný čin, ak bol spáchaný úmyselne.
2. Na účely tejto smernice podvod poškodzujúci finančné záujmy Únie predstavuje:
 - a) pokiaľ ide o výdavky nesúvisiace s verejným obstarávaním, akékoľvek konanie alebo opomenutie týkajúce sa:
 - i) používania alebo predkladania falšovaných, nesprávnych alebo neúplných výkazov alebo dokladov, ktoré majú za následok spreneveru alebo neoprávnené zadržávanie finančných prostriedkov alebo aktív z rozpočtu Únie alebo z rozpočtov spravovaných Úniou, alebo v jej mene;
 - ii) neposkytnutia informácií v rozpore s konkrétnou povinnosťou, a to s rovnakým následkom; alebo
 - iii) zneužitia takýchto finančných prostriedkov alebo aktív na iné účely, než na ktoré boli pôvodne poskytnuté;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 383, 12.12.2012, s.1.

- b) pokiaľ ide o výdavky súvisiace s verejným obstarávaním, aspoň pokiaľ k nemu došlo v úmysle získať pre páchatel'a alebo inú osobu neoprávnený prospech, a to poškodením finančných záujmov Únie, akékoľvek konanie alebo opomenutie týkajúce sa:
- i) používania alebo predkladania falšovaných, nesprávnych alebo neúplných výkazov alebo dokladov, ktoré majú za následok spreneveru alebo neoprávnené zadržiavanie finančných prostriedkov alebo aktív z rozpočtu Únie alebo z rozpočtov spravovaných Úniou, alebo v jej mene;
 - ii) neposkytnutia informácií v rozpore s konkrétnou povinnosťou, a to s rovnakým následkom; alebo
 - iii) zneužitia takýchto finančných prostriedkov alebo aktív na iné účely, než na ktoré boli pôvodne poskytnuté, ktoré poškodzuje finančné záujmy Únie;
- c) pokiaľ ide o iné príjmy, než sú príjmy z vlastných zdrojov založených na DPH uvedené v písmene d), akékoľvek konanie alebo opomenutie týkajúce sa:
- i) používania alebo predkladania falšovaných, nesprávnych alebo neúplných výkazov alebo dokladov, ktoré majú za následok protiprávny úbytok zdrojov rozpočtu Únie alebo rozpočtov spravovaných Úniou alebo v jej mene;
 - ii) neposkytnutia informácií v rozpore s konkrétnou povinnosťou, a to s rovnakým následkom; alebo
 - iii) zneužitia legálne nadobudnutého prospechu s rovnakým následkom;
- d) pokiaľ ide o príjmy z vlastných zdrojov založených na DPH, akékoľvek konanie alebo opomenutie, ku ktorému došlo v rámci cezhraničných podvodných schém, týkajúce sa:
- i) používania alebo predkladania falšovaných, nesprávnych alebo neúplných výkazov alebo dokladov týkajúcich sa DPH, ktoré majú za následok úbytok zdrojov rozpočtu Únie;
 - ii) neposkytnutia informácií týkajúcich sa DPH v rozpore s konkrétnou povinnosťou, a to s rovnakým následkom; alebo
 - iii) predloženia správnych výkazov týkajúcich sa DPH na účely podvodného zamaskovania nezaplatenia alebo neoprávneného vzniku práv na vrátenie DPH.

Článok 4

Iné trestné činy poškodzujúce finančné záujmy Únie

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby pranie špinavých peňazí upravené v článku 1 ods. 3 smernice (EÚ) 2015/849 zahŕňajúce majetok pochádzajúci z trestnej činnosti, na ktorú sa vzťahuje táto smernica, predstavovalo trestný čin.
2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby pasívna aj aktívna korupcia, ak je spáchaná úmyselne, predstavovala trestný čin.
 - a) Na účely tejto smernice je pasívna korupcia konanie verejného činiteľa, ktorý priamo alebo cez sprostredkovateľa požaduje alebo prijme výhody akéhokoľvek druhu pre seba alebo pre tretiu stranu, alebo akceptuje prisľub takejto výhody na účely toho, aby konal alebo aby sa zdržal konania v súlade so svojimi povinnosťami alebo pri výkone svojich funkcií spôsobom, ktorý poškodzuje alebo môže poškodiť finančné záujmy Únie.
 - b) Na účely tejto smernice je aktívna korupcia konanie osoby, ktorá prisľúbi, ponúkne alebo poskytne priamo alebo cez sprostredkovateľa akúkoľvek výhodu verejnemu činiteľovi, pre neho samotného alebo pre tretiu stranu na účely toho, aby konal alebo aby sa zdržal konania v súlade so svojimi povinnosťami alebo pri výkone svojich funkcií spôsobom, ktorý poškodzuje alebo môže poškodiť finančné záujmy Únie.
3. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sprenevera, ak je spáchaná úmyselne, predstavovala trestný čin.

Na účely tejto smernice je sprenevera konanie verejného činiteľa, ktorý má priamo alebo nepriamo na starosti správu finančných prostriedkov alebo aktív, spočívajúce vo viazaní alebo úhrade finančných prostriedkov alebo vyčlenení či použití aktív akýmkoľvek spôsobom na iné ako určené účely, ktoré poškodzuje finančné záujmy Únie.

4. Na účely tejto smernice je „verejný činiteľ“:
- a) „úradník Únie“ alebo „zamestnanec vnútroštátnej verejnej správy“, vrátane akéhokoľvek verejného činiteľa iného členského štátu a akéhokoľvek zamestnanca vnútroštátnej verejnej správy tretej krajiny.
- i) „úradník Únie“ znamená osobu:
- ktorá je úradníkom alebo iným zamestnancom v zmysle Služobného poriadku úradníkov Európskej únie a Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov stanoveného v nariadení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ⁽¹⁾ (ďalej len „služobný poriadok“); alebo
 - ktorú do Únie vyslal členský štát alebo akýkoľvek verejný či súkromný subjekt a ktorá vykonáva funkcie rovnocenné s funkciami, ktoré vykonávajú úradníci Únie alebo iní zamestnanci.
- Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o výsadách a imunitách uvedené v Protokoloch č. 3 a č. 7, členovia inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Únie zriadených v súlade so zmluvami a zamestnanci takýchto subjektov sa považujú za úradníkov Únie, aj pokiaľ sa na nich neuplatňuje služobný poriadok.
- ii) „zamestnanec vnútroštátnej verejnej správy“ sa chápe ako odkaz na vymedzenie pojmu „úradník“ alebo „verejný činiteľ“ vo vnútroštátnom práve členského štátu alebo tretej krajiny, kde dotknutá osoba vykonáva svoju funkciu.
- Napriek tomu v prípade konania, ktoré sa týka vnútroštátneho úradníka členského štátu alebo zamestnanca vnútroštátnej verejnej správy tretej krajiny a ktoré začal iný členský štát, však tento iný členský štát nie je povinný uplatňovať vymedzenie pojmu „zamestnanec vnútroštátnej verejnej správy“ s výnimkou situácie, keď je uvedené vymedzenie zlučiteľné s jeho vnútroštátnym právom.
- Termín „zamestnanec vnútroštátnej verejnej správy“ zahŕňa akúkoľvek osobu, ktorá zastáva výkonnú, správnu alebo súdnu funkciu na vnútroštátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni. Za zamestnanca vnútroštátnej správy sa považuje akákoľvek osoba, ktorá vykonáva zákonodarnú funkciu na vnútroštátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni;
- b) akákoľvek iná osoba, ktorá má na starosti a vykonáva verejnú službu súvisiacu so správou finančných záujmov Únie alebo s rozhodovaním o nich v členských štátoch alebo v tretích krajinách.

HLAVA III

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA PODVODOV A INÝCH TRESTNÝCH ČINOV POŠKODZUJÚCICH FINANČNÉ ZÁUJMY ÚNIE

Článok 5

Podnecovanie, napomáhanie, navádzanie a pokus

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby podnecovanie na spáchanie trestných činov uvedených v článkoch 3 a 4 a napomáhanie pri ich páchaní a navádzanie na ne bolo trestné.
2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby pokus o spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v článku 3 a v článku 4 ods. 3 bol trestný.

Článok 6

Zodpovednosť právnických osôb

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby mohli byť právnické osoby uznané za zodpovedné za ktorýkoľvek z trestných činov uvedených v článkoch 3, 4 a 5, ak ich spáchala v ich prospech akákoľvek osoba konajúca buď samostatne alebo ako člen orgánu právnickej osoby, ktorá má v tejto právnickej osobe vedúce postavenie, a to na základe:
 - a) právomoci zastupovať túto právnickú osobu;
 - b) oprávnenia prijímať rozhodnutia v mene tejto právnickej osoby; alebo
 - c) oprávnenia vykonávať kontrolu v rámci tejto právnickej osoby.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 56, 4.3.1968, s. 1.

2. Členské štáty prijímú zároveň potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby mohli byť právnické osoby uznané za zodpovedné v prípade, že zanedbanie dohľadu alebo kontroly osobou uvedenou v odseku 1 tohto článku umožnilo spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v článkoch 3, 4 alebo 5 v prospech tejto právnickej osoby osobou, ktorá je jej podriadená.

3. Zodpovednosť právnických osôb podľa odsekov 1 a 2 tohto článku nevylučuje možnosť trestného konania proti fyzickým osobám, ktoré sú páchatelmi trestných činov uvedených v článkoch 3 a 4 alebo sú trestne zodpovedné podľa článku 5.

Článok 7

Sankcie v prípade fyzických osôb

1. Členské štáty zabezpečia, aby bolo možné za trestné činy uvedené v článkoch 3, 4 a 5 uložiť v prípade fyzických osôb účinné, primerané a odradzujúce trestné sankcie.

2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby bolo možné za trestné činy uvedené v článkoch 3 a 4 uložiť ako maximálnu sankciu trest odňatia slobody.

3. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby bolo možné za trestné činy uvedené v článkoch 3 a 4, pri ktorých vznikla značná škoda alebo prospech, uložiť ako maximálnu sankciu trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej štyri roky.

Škoda alebo prospech, ktoré vznikli spáchaním trestných činov uvedených v článku 3 ods. 2 písm. a), b) a c) a v článku 4 sa považujú za značné, ak škoda alebo prospech presahuje 100 000 EUR.

Škoda alebo prospech, ktoré vznikli spáchaním trestných činov uvedených v článku 3 ods. 2 písm. d) a ktoré podliehajú článku 2 ods. 2, sa považujú za značné.

Členské štáty môžu taktiež stanoviť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej štyri roky na základe iných závažných okolností vymedzených ich vnútroštátnym právom.

4. V prípade trestných činov uvedených v článku 3 ods. 2 písm. a), b) alebo c) alebo v článku 4, pri ktorých škoda nepresahuje sumu 10 000 EUR alebo prospech nepresahuje sumu 10 000 EUR, môžu členské štáty namiesto toho ustanoviť iné než trestné sankcie.

5. Odsek 1 sa uplatňuje bez toho, aby bolo dotknuté vykonávanie disciplinárnych právomocí príslušných orgánov voči verejným činiteľom.

Článok 8

Príťažujúca okolnosť

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa považovalo za príťažujúcu okolnosť, ak trestný čin uvedený v článkoch 3, 4 alebo 5 bol spáchaný v rámci zločineckej organizácie v zmysle rámcového rozhodnutia 2008/841/SVV.

Článok 9

Sankcie v prípade právnických osôb

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby právnická osoba zodpovedná podľa článku 6 podliehala uloženiu účinných, primeraných a odradzujúcich sankcií, ktoré zahŕňajú trestné alebo iné ako trestné sankcie a ktoré môžu zahŕňať aj iné druhy sankcií, ako napríklad:

- a) vylúčenie z nároku na verejné dávky alebo pomoc;
- b) dočasné či trvalé vylúčenie z postupov verejného obstarávania;
- c) dočasný alebo trvalý zákaz výkonu obchodnej činnosti;

- d) uloženie súdneho dohľadu;
- e) súdne rozhodnutie o zrušení právnickej osoby;
- f) dočasné alebo trvalé zatvorenie prevádzok, ktoré sa použili na spáchanie trestného činu.

Článok 10

Zaistenie a konfiškácia

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom umožniť zaistenie a konfiškáciu prostriedkov a príjmov z trestných činov uvedených v článkoch 3, 4 a 5. Členské štáty, ktoré sú viazané smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ⁽¹⁾, postupujú v súlade s uvedenou smernicou.

Článok 11

Právomoc

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia s cieľom stanoviť svoju právomoc vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článkoch 3, 4 a 5 v prípade, že:

- a) sa trestný čin spáchal úplne alebo čiastočne na jeho území; alebo
- b) páchatel' je jedným z jeho štátnych príslušníkov.

2. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia s cieľom stanoviť svoju právomoc vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článkoch 3, 4 a 5, ak sa na páchatela vzťahuje v čase spáchania trestného činu služobný poriadok. Každý členský štát sa môže zdržať uplatňovania pravidiel o určení právomoci stanovených v tomto odseku alebo ich uplatňovať iba v špecifických prípadoch alebo za špecifických podmienok a informuje o tom Komisiiu.

3. Členský štát informuje Komisiu, ak sa rozhodne rozšíriť svoju právomoc vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článku 3, 4 alebo 5 spáchaným mimo jeho územia, v prípade, ak nastala jedna z nasledovných situácií:

- a) páchatel' má obvyklý pobyt na jeho území;
- b) trestný čin bol spáchaný v prospech právnickej osoby usadenej na jeho území; alebo
- c) páchatel' je jedným z jeho úradníkov, ktorý koná vo svojej úradnej funkcii.

4. V prípade uvedenom v odseku 1 písm. b) prijímú členské štáty potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby vykonávanie ich právomoci nebolo podmienené skutočnosťou, že trestné stíhanie možno začať len na základe oznámenia obete v mieste spáchania trestného činu alebo na základe oznámenia zo strany štátu, na území ktorého bol trestný čin spáchaný.

Článok 12

Premlčacia doba v prípade trestných činov poškodzujúcich finančné záujmy Únie

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom ustanoviť premlčaciu dobu, ktorá umožňuje vyšetrovanie, trestné stíhanie, súdne konanie a vydávanie rozsudkov v súvislosti s trestnými činmi uvedenými v článkoch 3, 4 a 5 počas dostatočne dlhého obdobia od spáchania uvedených trestných činov, aby bolo možné uvedené trestné činy účinne riešiť.

2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom umožniť vyšetrovanie, trestné stíhanie, súdne konanie a vydávanie rozsudkov v súvislosti s trestnými činmi uvedenými v článkoch 3, 4 a 5, za ktoré možno uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej štyri roky, počas obdobia najmenej piatich rokov od spáchania týchto trestných činov.

3. Odchylné od odseku 2 môžu členské štáty stanoviť premlčaciu dobu, ktorá je kratšia než päť rokov, ale nie kratšia než tri roky, ak zabezpečia, že plynutie premlčacej doby sa môže prerušiť alebo pozastaviť na základe konkrétnych úkonov.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ z 3. apríla 2014 o zaistení a konfiškácii prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 127, 29.4.2014, s. 39).

4. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť výkon:
- trestu odňatia slobody v dĺžke presahujúcej jeden rok, alebo
 - trestu odňatia slobody v prípade trestného činu, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej štyri roky,

uloženého v nadväznosti na právoplatné odsúdenie za trestný čin uvedený v článku 3, 4 alebo 5, a to počas obdobia najmenej piatich rokov odo dňa právoplatného odsúdenia. Toto obdobie môže zahŕňať predĺženia premlčacej doby vyplývajúce z prerušenia alebo pozastavenia.

Článok 13

Vymáhanie finančných prostriedkov

Táto smernica nemá vplyv na vymáhanie:

- na úrovni Únie súm neoprávnene vyplatených v súvislosti so spáchaním trestných činov uvedených v článku 3 ods. 2 písm. a), b) alebo c) alebo v článku 4 alebo 5;
- na vnútroštátnej úrovni akejkoľvek DPH nezaplatenej v súvislosti so spáchaním trestných činov uvedených v článku 3 ods. 2 písm. d) alebo v článku 4 alebo 5.

Článok 14

Súčinnosť s inými uplatniteľnými právnymi predpismi Únie

Táto smernica nie je dotknutá uplatňovaním správnych opatrení, sankcií a pokút stanovených v právnych predpisoch Únie, najmä správnych opatrení, sankcií a pokút v zmysle článkov 4 a 5 nariadenia (ES, Euratom) č. 2988/95, alebo vo vnútroštátnych právnych predpisoch prijatých v súlade s osobitným záväzkom podľa práva Únie. Členské štáty zabezpečia, aby akékoľvek trestné konanie začaté na základe vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa vykonáva táto smernica, nemalo nenáležitý vplyv na riadne a účinné uplatňovanie správnych opatrení, sankcií a pokút, ktoré nemôžu byť rovnocenné trestnému konaniu, stanovených v práve Únie alebo vo vnútroštátnych vykonávacích ustanoveniach.

HLAVA IV

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 15

Spolupráca medzi členskými štátmi a Komisiou(OLAF) a inými inštitúciami, orgánmi, úradmi alebo agentúrami Únie

1. Bez toho, aby boli dotknuté predpisy týkajúce sa cezhraničnej spolupráce a vzájomnej právnej pomoci v trestných veciach, členské štáty, Eurojust, Európska prokuratúra a Komisia v rámci svojich príslušných právomocí vzájomne spolupracujú v oblasti boja proti trestným činom uvedeným v článkoch 3, 4 a 5. Na tento účel Komisia a prípadne Eurojust poskytujú takú technickú a operačnú pomoc, ktorú príslušné vnútroštátne orgány potrebujú na lepšiu koordináciu svojich vyšetrení.

2. Príslušné orgány členských štátov si môžu v rámci svojich právomocí vymieňať informácie s Komisiou s cieľom uľahčiť zistenie skutkového stavu a zároveň zabezpečiť účinné opatrenia v prípade trestných činov uvedených v článkoch 3, 4 a 5. Komisia a príslušné vnútroštátne orgány pritom v každom konkrétnom prípade zohľadňujú požiadavky dôvernosti a predpisy týkajúce sa ochrany údajov. Bez toho, aby bolo dotknuté vnútroštátne právo o prístupe k informáciám, členský štát môže pri poskytovaní informácií Komisii na tento účel stanoviť osobitné podmienky týkajúce sa použitia týchto informácií Komisiou alebo iným členským štátom, ktorému sú tieto informácie postúpené.

3. Dvor audítorov a audítori zodpovední za audit rozpočtov inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Únie zriadených na základe zmlúv a rozpočtov riadených a kontrolovaných inštitúciami oznámia úradu OLAF a iným príslušným orgánom všetky skutočnosti, o ktorých sa dozvedeli pri plnení svojich povinností a ktoré by mohli byť kvalifikované ako trestný čin podľa článkov 3, 4 alebo 5. Členské štáty zabezpečia, aby vnútroštátne auditorské orgány postupovali rovnakým spôsobom.

Článok 16

Nahradenie Dohovoru o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev

Dohovor o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev z 26. júla 1995 vrátane jeho protokolov z 27. septembra 1996, 29. novembra 1996 a 19. júna 1997 („dohovor“) sa týmto nahrádza touto smernicou vo vzťahu k členským štátom, ktoré sú ňou viazané, s účinnosťou od 6. júla 2019.

Vo vzťahu k členským štátom viazaným touto smernicou sa odkazy na dohovor považujú za odkazy na túto smernicu.

Článok 17

Transpozícia

1. Členské štáty prijímú a uverejnia do 6. júla 2019 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Znenie týchto opatrení oznámia bezodkladne Komisii. Tieto opatrenia sa uplatňujú od 6. júla 2019.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Tieto opatrenia zahŕňajú vyhlásenie, že pre členské štáty, ktoré sú viazané touto smernicou, sa odkazy na existujúce právo, právne predpisy a iné správne opatrenia dohovoru nahradené touto smernicou, nahrádzajú odkazmi na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 18

Podávanie správ a hodnotenie

1. Komisia do 6. júla 2021 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi rozsah, v akom členské štáty prijali potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s touto smernicou.

2. Bez toho, aby boli dotknuté oznamovacie povinnosti stanovené v iných právnych aktoch Únie, členské štáty každoročne zasielajú tieto štatistiky o trestných činoch uvedených v článkoch 3,4 a 5 Komisii, ak sú dostupné na ústrednej úrovni v dotknutom členskom štáte:

a) počet začatých trestných konaní, zamietnutých konaní, konaní, v ktorých bol obžalovaný zbavený obvinenia, konaní, v ktorých bol obžalovaný odsúdený, a prebiehajúcich konaní;

b) sumy vymožené na základe trestných konaní a sumy odhadovaných škôd.

3. Komisia do 6. júla 2024 a so zohľadnením svojej správy predloženej podľa odseku 1 a štatistík členských štátov predložených podľa odseku 2 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi vplyv vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa transponuje táto smernica, na predchádzanie podvodom poškodzujúcim finančné záujmy Únie.

4. Komisia do 6. júla 2022 a na základe štatistík predložených členskými štátmi podľa odseku 2 posúdi a podá o tom správu Európskemu parlamentu a Rade, či so zreteľom na všeobecný cieľ, ktorým je posilnenie ochrany finančných záujmov Únie:

a) limit uvedený v článku 2 ods. 2 je primeraný;

b) ustanovenia o premlčacej dobe uvedené v článku 12 sú dostatočne účinné;

c) sa touto smernicou účinne riešia prípady podvodov súvisiacich s verejným obstarávaním.

5. K správam uvedeným v odsekoch 3 a 4 sa v prípade potreby pripojí legislatívny návrh, ktorý môže obsahovať osobitné ustanovenie o podvodoch súvisiacich s verejným obstarávaním.

Článok 19

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 20

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V Štrasburgu 5. júla 2017

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
M. MAASIKAS
